

[Alfred Jensen.]

lade fare. Den kan ikke engang gå her i tinget, langt mindre udenfor Christiansborgs mure.

Jeg vendte mig i går mod den høje rente. Jeg har den opfattelse, at 5 pct. er en urimelig høj rente, både når man tager i betragtning, hvem der skal betale i almindelighed, og hvem der skal betale i særdeleshed. Jeg finder, det havde været mere rimeligt, om man havde holdt sig til den rentesats, der var gældende, da der tidligere blev disponeret over de gaveydelse, der stod på specialkontoen. Derfor er mit parti ikke indforstået med den høje rentesats, der her er foreslået.

Dernæst vil jeg i lighed med, hvad andre medlemmer har gjort, vende mig imod sammensætningen af det udvalg, der er omhandlet i lovforslagets § 5. Det er muligt, at udvalget er for stort, men det, der støder mig mest, er, at forsvarsministeriet er taget med. Jeg fatter ikke, hvorfor det er taget med. Jeg kan ikke se, at de saglige, eller jeg skal måske hellere sige faglige kundskaber, forsvarsministeriet sidder inde med, ikke også skulle findes i de andre ministerier, indenrigsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder, for det kan vel ikke være et spørgsmål om at finde ud af, hvorledes man anskaffer kraner til transport af krigsmateriel, af kanoner? Det er vel ikke det, der er spørgsmålet? Det må vel være materiel i almindelighed, der kan bruges til alt muligt gods, og så ser jeg ikke, at der er nogen saglig begrundelse for, at forsvarsministeriet skal tages med. Jeg synes også, at de erfaringer, vi har fra militærets indsats på byggeriets område, er alt andet end strålende, og at de absolut ikke tyder på, at militæret, hvis der skal være tale om at spare, taler med nogen særlig sagkyndighed eller nogen særlig vægt. Men det er muligt, at den saglige begrundelse ligger i, at der er stillet krav fra gaveyderne. Det er en anden sag, og det er måske forklaringen på, at forsvarsministeriet er taget med. Selvom det skulle være tilfældet, billiger mit parti dog ikke, at forsvarsministeriet tages med i dette udvalg. Det forekommer os, at det, der her er tale om, er civile anliggender, og at det må kunne klares med den repræsentation fra de øvrige ministerier, der her er foreskrevet.

Jeg vil endnu en gang sige, at vi har sympati for lovforslaget, men vor endelige stilling til dets enkeltheder vil vi vente med at præcisere, til vi har set forslaget videre gang her i tinget og i udvalget.

Ministeren for offentlige arbejder (Victor Larsen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget, og også takke disse ordførere for den udprægede saglighed, der har præget debatten med hensyn til lovforslaget. Jeg skal tillade mig i anledning af de udtalelser, de ærede ordførere har gjort, at fremsætte nogle enkelte bemærkninger.

Til det ærede medlem hr. M. Larsen vil jeg sige, at jeg er fuldkommen klar over, at de 75 mill. kr. slet ikke slår til overfor de krav, der vil blive stillet fra elektricitetsværkerne her i Danmark. Disse krav, der begyndte med cirka 140 mill. kr., var i virkeligheden en opstilling, der blev præsenteret os, men jeg har været ganske klar over — det har også udviklingen vist —, at efter at det var sivet ud, at her var midler i vente, måtte der fra så at sige alle sider fremkomme anmodninger og forespørgsler om, hvorledes det egentlig forholdt sig med disse Marshallmidler. Størrelsen af beløbene har jeg ikke kunnet sige noget om, jeg har kun kunnet sige til de pågældende, at når loven engang var vedtaget, kunne man indsende sine ønsker.

Imidlertid vil jeg gerne fremhæve både med hensyn til elektricitetsværkerne og med hensyn til telefonselskaberne, der også har brug for meget større bevillinger end de foreslåede 50 mill. kr. — og tilsvarende gælder iøvrigt en række andre institutioner —, at de beløb, der her er stillet til rådighed, ikke skal kunne dække alle de krav og ønsker, som man kan stille. Dette er en nødhjælp i en situation, hvori det er vanskeligt at få lån i bankerne, hvad enhver ved, og hvori vi har fundet det nødvendigt, hvilket også har vundet ubetinget tilslutning i dette høje ting bortset fra retsforbundet, at man stiller midler til rådighed over Marshallkontoen for at forsøge at afhjælpe de værste af de mangler, der ellers ville fremkomme. Når man imidlertid taler om, at disse institutioner skal have Marshalllån til det hele, må jeg sige, at det kan slet ikke føres igennem — jeg kan her henviser til de andre forslag, f. eks. det forslag, der nylig var til behandling om støtte til landbrugsvirksomheder, hvor man kun kunne dække 40 pct. af behovet.

Det ærede medlem hr. M. Larsen var noget reserveret overfor lån til ledningsnettet til elektricitetsværkerne, og det ærede medlem hr. Rager var inde på det samme. Det er netop den slags ting, som egner sig i allerhøjeste grad til en udvalgsbehandling. Jeg deler i høj grad de sunde betragt-